

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Lucas 24:49

***En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen.
Maar gij moet in de stad blijven,
totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.***

Het Oude Testament kent vele grote en kostbare beloften, maar een daarvan steekt boven al de andere uit. Het is de belofte waarop Jezus in het gekozen tekstvers doelt en die Hij nadrukkelijk omschrijft als een 'belofte van de Vader'. Want God de Vader zelf heeft in de oudtestamentische tijden deze belofte gegeven en uitgesproken door de mond van de profeet Joël. Wie kent deze woorden uit zijn profetie niet: Daarna zal het geschieden, dat Ik mijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen; uw jongelingen zullen gezichten zien. Ook op de dienstknechten en op de dienstmaagden zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten (Joël 2:28 - 29). John Stott omschrijft deze belofte ergens als 'de belofte aller beloften' (promise of promises).

De oudtestamentische heiligen en profeten hebben waarschijnlijk heilbegerig uitgezien naar de vervulling van deze bijzondere belofte, de belofte van de volheid van de Heilige Geest. In die oudtestamentische periode werd de Heilige Geest maar zo af en toe en voor bijzondere omstandigheden gegeven. In de woorden van Joël beloofde God de Vader dat de dag zou komen dat Hij de Heilige Geest zodanig zou uitstorten, dat Hij niet zoals tot dan toe op tijdelijke basis en in uitzonderlijke situaties aanwezig zou zijn, maar voor ieder kind van God beschikbaar zou zijn én... dat Hij zou blijven! Bovendien zou deze belofte ook voor hen buiten het Joodse volk gelden, namelijk voor hen die de God van Abraham, Izaak en Jacob in Jezus Christus liefhebben - God doorbreekt hier in deze oudtestamentische belofte al de muur tussen Joden en Grieken, heidenen!

Hoe rijk en vol deze belofte is, wordt duidelijk in het woordgebruik bij Joël met betrekking tot de komst van de Heilige Geest: 'uitstorten'. Hoe raakt dat werkwoord de betekenis van Jezus' woorden later als Hij spreekt over God's belofte: want Hij (God de Vader) geeft de Geest niet met mate (Joh. 3:34). 'Uitstorten' hoort niet bij een miezerig regentje, maar past bij een stortbui! God wil zijn zegen, de Heilige Geest, uitstorten. Roep ik verlangend: stort uw zegen ook op mij? De Vader wil, zoals blijkt bij Joël, niemand voorbij gaan en kent geen rangen en standen: ook op dienstknechten en dienstmaagden wil Hij de Geest uitstorten. Of het om een merkbaar gebeuren gaat in je christenleven? Mij dunkt dat het antwoord op die vraag duidelijk blijkt in het werkwoord 'uitstorten'! Vanaf de Pinksterdag (Hand. 2:1 e.v.) werd de profetie van Joël een toegankelijke werkelijkheid tot op vandaag te ervaren door ieder die er naar verlangt.

Uit zijn volheid mogen wij namelijk, zoals Johannes al zei (Joh. 1:16), ontvangen 'genade op genade'. Daarmee wordt onomwonden gesuggereerd dat het om meer dan alleen wedergeboren mogen worden gaat! Kent u de vervulling van de belofte van de Vader in uw persoonlijk leven?